

HORDALAND STATSADVOKATEMBETER

Justis- og beredskapsdepartementet
v/Politiavdelingen
Postboks 8005 Dep,
0030 Oslo

Deres ref.: 15/3783-SWO

Vår ref.: Sak 2017 00817

Dato: 27.09.17

Høringssvar til NOU 2017:5 - En påtalemyndighet for fremtiden – påtaleanalysen.

Det vises til høringsbrev av 05.05.17 vedlagt påtaleanalyseutvalget (utvalget) sin utredning, påtaleanalysen (analysen), med høringsfrist til 01.10.17. Nedenfor følger vårt høringssvar.

Innledning.

Det foreligger 21 forslag til tiltak med til dels fyldige premisser til hvert tiltak. Ved flere av premissene, f.eks. relatert til kapasitet, pkt. 7.16, s. 136, er det oppstilt alternative forutsetninger ut fra forståelsen av påtalemyndighetens samfunnsoppdrag. Et forslag til formulering av påtalemyndighetens samfunnsoppdrag er tatt inn i analysens punkt 11.2.7. Statsadvokatene i Hordaland tiltrer forslaget til samfunnsoppdrag og oppfatter de foreslåtte tiltak som gitt under en forutsetning av at samfunnsoppdraget skal tolkes som noe mer enn en oppfordring til produksjon av straffesaker innen dagens rammer: "...en påtalemyndighet som aktivt bidrar i prioriteringsspørsmål, utøver en løpende fagledelse og engasjerer seg i politiets virksomhet og utvikling...". Statsadvokatene i Hordaland er enig i at dette må være tilnærmingen og målsetningen til påtalemyndighetens samfunnsoppdrag og at tiltakene sees i dette lys.

De forskjellige tiltak foreslås for å fremme bl.a. effektivitet, kapasitet og kompetanse i hele påtalemyndigheten og derigjennom, slik vi forstår det, bl.a. bevirke at påtalemyndigheten får større gjennomslagskraft, slik dette beskrives i analysens kapittel 4.9. Statsadvokatene i Hordaland deler utvalgets syn på at det må være et viktig mål. Dette så vel for påtalemyndigheten i politiet med hensyn til gjennomslag for prioriteringer i egen organisasjon og for beslutninger i egen sak, som for Den høyere påtalemyndighet med hensyn til gjennomslagskraft for overordnede prioriteringer for at påtalemyndigheten totalt sett skal løse sitt samfunnsoppdrag.

Statsadvokatene i Hordaland har merket seg utvalgets påpekning av at tiltakene må sees i sammenheng og at en neppe vil oppnå de formål som begrunner tiltakene om en kun velger ut enkelte av dem, eventuelt sprer dem utover i tid slik at de ikke får anledning til å virke i sammenheng. Synergien mellom forskjellige tiltak er for enkelte forholds vedkommende

åpenbar. Således vil spørsmålet om kapasitet til økt fagledelse for statsadvokatene henge nøye sammen med hvilken grad av delegasjon av oppgaver og påtalekompetanse som skjer gjennom systemet. Likeledes vil grad av ressurstilførsel ha stor betydning for Riksadvokatens mulighet til å imøtekomme de forventninger som analysen stiller til Riksadvokatembetet. For politiets vedkommende vil en definisjon av behov for kapasitetsøkning være viktig for å sette dem i stand til å motta eventuelle delegerte oppgaver fra Den høyere påtalemyndighet. Det er vår oppfatning at utvalget argumenterer godt for at tiltakene er "en pakke" og at det ikke må foretas et begrenset utvalg.

Til tiltakene.

Tiltak 1 – påtalemyndighetens samfunnsoppdrag.

Det vises til hva som er anført over under Innledning. Statsadvokatene i Hordaland mener definisjonen er dekkende og at den utvidende tolkning av samfunnsoppdraget som legges til grunn ved premissene er riktig.

Tiltak 2 – kompetanse.

Utvalget foreslår at Riksadvokaten får det sentrale ansvar for kompetanseutvikling av hele påtalemyndigheten, herunder påtalemyndigheten i politiet.

Som neste tiltak er foreslått økt stabskraft ved Riksadvokatembetet, foreløpig ved tilførsel av 14 årsverk, som for kompetanseutviklingens del av dette i pkt. 12.3.8, s. 191, er konkretisert nærmere med 3 stillinger uten nærmere spesifiserte kvalifikasjoner, til kompetanseutvikling.

Dersom Riksadvokatembetet skal ha opplæringsansvaret for hele påtalemyndigheten som teller nærmere 800 mennesker, er den foreslåtte ressurstilførsel etter vår oppfatning altfor liten. Statsadvokatene i Hordaland mener, som utvalget, at ansvaret for kompetanseheving i påtalemyndigheten bør ligge hos Riksadvokaten, men foreslår at det utredes en "pedagogisk avdeling" hos Riksadvokaten med grensesnitt opp mot Politihøgskolen og de strafferettslige miljøene ved de juridiske fakultet ved universitetene i Norge.

Den erfaring man har fra dagens svært begrenset kursing av nyansatte påtalejurister i regi av Den høyere påtalemyndighet (1 dagskurs lokalt ved statsadvokatembetet, deltakelse ved undervisning i 1 ukes kurs, med ujevne mellomrom, og deltakelse ved Politihøgskolens undervisningsopplegg på 3 ukers kurs), tilsier at det er arbeidskrevende å følge opp systematisk opplæring. Forslagene i utvalgets analyse er langt mer omfattende enn dette, og fordrer en systematisk tilnærming til kontinuerlig kunnskapspåfyll for en hel etat. Her bør Riksadvokatembetet kunne ha kapasitet nok til å definere et behov og til dels forestå undervisning i samarbeid med etablerte, relevante pedagogiske miljøer.

Om alle medarbeidere i påtalemyndigheten skal følge fastsatte kompetansepåfyllsplaner, vil dette ta kapasitet. Det vises til det ressursuttak som følger av obligatorisk årlig trening for operativt politipersonell. Den høyere påtalemyndighet har til tider hatt mulighet til å gi medarbeidere studiepermisjoner. Selv om tilbudet er meget godt, er dette svært lite benyttet fordi ingen har følt at de har tid til å delta. Invitasjoner til kurs- og fagsamlinger, blir avslått av statsadvokatene under henvisning til stort sakspress og mange gjøremål.

En systematisk og jevn opplæring og kunnskapsvedlikehold av hele påtalemyndigheten fordrer at det frigis nok tid til deltakelse og vil ta kapasitet ut over det som foreslås. Denne problemstilling er etter vår oppfatning ikke tilstrekkelig behandlet i analysen..

Tiltak 3 - Økt stabskraft ved Riksadvokatembetet.

Statsadvokatene i Hordaland er enig med utvalget i at Riksadvokatembetet trenger tilførsel av stillinger for å forestå koordinering av fagledelse, kompetanseutvikling og strategisk analyse. En deler utvalgets betraktning om at det i dag ikke er noen tydelig arena for løpende utvikling av fagledelsen, og at det er behov for en fastere struktur forankret ved Riksadvokatembetet. Det vises til gjennomgangen under pkt. 12.3.2, s. 183. Embetslederne bør, som foreslått av utvalget, trekkes tettere inn ved dette arbeidet. Det vises til behovet for oppfølging av så vel fagledelse som kompetanseheving slik dette kommer til uttrykk i pkt. 12.3.3, om at Riksadvokaten har begrensede virkemidler til å sørge for at politiet følger opp de prioriteringer som gis. Statsadvokatene i Hordaland er enig med utvalget i at Riksadvokaten må ha en sentral rolle i prioriteringss spørsmål. Det er vår oppfatning at med økt stabskraft bør også Riksadvokatembetet få anledning til å utøve en mer aktiv kontrollfunksjon ved premissene for prioritering, samt drive strategisk analyse opp mot behov i strafferettspleien. Igjen, som under våre kommentarer til kompetansetiltaket, er en tilførsel av 14 stillinger etter vår vurdering for lite sett i forhold til behovet forslaget medfører..

For at Riksadvokatembetet skal være en reell faktor i strafferettspleien sett i forhold til Politidirektoratets forholdsvis omfattende avdeling for fagledelse til politiet, og skal statsadvokatembetene være en relevant størrelse i forhold til politimesteren og den betydelige ressurs de store politidistriktene nå besitter for strategisk analyse, er det viktig at Riksadvokaten settes i stand til både å foreta egne reelle analyser på nasjonalt nivå og bistå regionale embetsledere ved strategisk analyse i de enkelte politidistriktene.

Under tiltak 16 er foreslått en bedre IKT-verktøy og brukeropplæring. Riksadvokatembetet er i dag svært sårbart mht IKT-kompetanse. Dette påvirker kompetansenivået i hele Den høyere påtalemyndighet. Det er vår oppfatning at med denne kommende overgang til digitale aktorater og digital straffesaksbehandling, bør Riksadvokatembetet styrkes med langt mer IKT-kompetanse enn forslaget tilsier. Denne type kompetansetilførsel vil på sikt være besparende fordi det i dag brukes altfor mye tid på å finne frem til løsninger og improvisere lokale varianter for databehandling.

Oppsummert tiltres altså utvalgets forslag om økt stabskraft hos Riksadvokaten, men vi mener utvalget ikke går langt nok i å definere riksadvokatembetets behov.

Tiltak 4 – en mer fleksibel kompetansefordeling mellom Riksadvokaten og statsadvokatene.

Statsadvokatene i Hordaland har ikke noe å bemerke til at det delegeres påtalekompetanse til statsadvokatene i enkeltsaker eller saksområder og tiltrer utvalgets betraktning om at forslaget til ny straffeprosesslov § 2-11, 4. ledd, kan være en egnet regulering for å ivareta dette. Vi ser dette i sammenheng med tiltak 8, der det på samme vis forslås økt handlingsrom for statsadvokatenes fagledelse ved at påtalekompetanse delegeres til påtalemyndigheten i politiet.

Statsadvokatene i Hordaland finner likevel dette punktet vanskelig fordi en viktig del av statsadvokatenes fagledelse skjer gjennom saksbehandling i enkeltsaker, som også er en viktig kilde til å avdekke systemfeil. Dette vil til en viss grad måtte være gjeldende for riksadvokatembetet også. En tiltrer imidlertid forslaget om at mer av den praktiske straffesaksbehandling forskyves til påtalemyndigheten i politiet.

Dette så lenge delegasjonen kan gjennomføres med fleksible bestemmelser som tillater at så vel statsadvokatnivået som riksadvokatnivået til enhver tid kan regulere opp og ned hvilke

saker som skal tilføres. I denne forbindelse er forslaget til ny straffeprosesslovs § 2-11 (4) et adekvat virkemiddel. Det må imidlertid understrekes at en forutsetning om at statsadvokatene uansett skal behandle og aktorere de mest kompliserte og alvorlige sakene, allerede langt på vei er oppfylt ved den delegasjonsadgang vi har gjennom någjeldende regelverk. Tendensen har gjennom flere år vært at antall straffesaker ved statsadvokatembetet går ned, mens antall rettsdager går opp, hvilket gjenspeiler det samme som utvalget peker på som kapasitetsdrivere i pkt. 7.5.3.3, s. 124. I hoveddelen av de aktorater det vil være aktuelt å beholde uansett, ser vi behov for lengre tid til forberedelse, flere statsadvokater på aktoratene, mer vidløftiggjøring og flere innledende prosesser før hovedforhandling, mer gjennomgang av avhør på lyd osv.

Tiltaket kommenteres også i sammenheng med tiltak 12, en ressurstilførsel til påtalemyndigheten i politiet som under enhver omstendighet vil være nødvendig dersom statsadvokatene skal skyve ytterligere delegerte saker til politiet. Vi er enig med utvalget i at behovet ikke kan defineres før politiorganisasjonen har satt seg etter politireformen. Gjennom inspeksjon og jevnlig møter med påtaleledelsen i eget politidistrikt, har vi imidlertid konstatert at til tross for en forholdsvis betydelig økning i antall påtalejuristårsverk, øker ikke produksjonen tilsvarende. De forklaringsmodeller som gjennomgås i kap. 7.2 – 7.6, er lette å kjenne igjen og forklarer dette. En delegasjon som skal frigjøre kapasitet i stort monn hos statsadvokatene vil klart måtte skyve meget krevende saker til påtalemyndigheten i politiet. Dette vil kunne gå på bekostning av kvaliteten på aktoratene. Det vises til påtalemyndighetens brukerundersøkelse med innhentede svar fra domstolene som indikerer at det er merkbare kvalitative forskjeller på aktorer fra den høyere påtalemyndighet og påtalemyndigheten i politiet. I tillegg vil en for omfattende delegasjon av saker kunne virke negativt inn på den delegerende instans sin legitimitet enten dette er riksadvokat- eller statsadvokatnivået. Vi nevner dette fordi vi tror utvalget overvurderer hvilken kapasitet som kan frigis på denne måten.

Tiltak 5 – økt bruk av forskning i straffesaksbehandlingen.

En har ikke merknader til dette tiltaket.

Tiltak 6 – en redefinering av statsadvokatrollen.

Tiltaket må ses i sammenheng med tiltak 7 – en styrking, videreutvikling og profesjonalisering av fagledelsen.

Det vises til hva som er anført over om behov for øket stabskraft ved Riksadvokatembetet, og at en tiltrer at Riksadvokatembetet må styrkes og innta en enda mer aktiv rolle i å sentralisere føringer for fagledelse, gjerne med bistand fra embetsledere for å få inn den regionale faktor. En oppfatter ikke det som fremkommer under analysens pkt. 12.4.2 som en redefinering av statsadvokatrollen. En er helt enig med utvalgets formulering om at statsadvokater i fremtiden må identifisere seg med rollen som fagleder, og i mindre grad se på seg selv som en avansert saksbehandler. Det har i hvert fall siden 2001 v/Fossheimutvalget vært et ønske om at statsadvokatene skal kunne leve ut denne ambisjonen. Problemstillingen har i vesentlig grad strandet på det enkelte embetets anledning og kapasitet. De fenomen som er påpekt i kapittel 7 som drivere for å ta kapasitet har, basert på Statsadvokatene i Hordalands erfaring, gjennomgående ligget foran stillingstildelingen på en slik måte at kapasitet knapt blir friggitt når det tildeles en ny stilling Dette fordi det allerede over tid forut for tildelingen, har vært arbeidet "dugnad", ubetalt overtid og fleksitid i altfor høy grad for å kompensere for manglende stilling inntil den kommer. De lokale embetene har mao vært underbemannet i

forhold til kapasitetsdriverne i forkant av hver stillingstildeling. Dette forklarer at ambisjoner om øket fagledelse ved ny tildelt stilling, er vanskelig å imøtekomme fullt ut.

Det er symptomatisk at ved samtlige regionale statsadvokatembeter har embetsleder portefølje, og til dels forholdsvis omfattende portefølje. Statsadvokatene i Hordaland mener at for å kunne utøve fagledelse i en slik grad som ambisjonene i analysen tilsier, vil det måtte frigis hele stillinger. Vår erfaring tilsier at så lenge statsadvokaten skal forestå saksbehandling i tillegg til fagledelse, vil saksbehandlingen over tid vinne. Statsadvokatene har gjennomgående levert høyt på resultatoppnåelse i saksbehandling, og sett i sammenheng med det økede aktorpress som beskrives ovenfor, vil fagledelse, som en har erfart de siste drøye 15 år, bli salderingsposten.

Skal statsadvokatembetene kunne gå inn i en ny tid med reelt utvidet systematisk fagledelse sentralt koordinert, etter nærmere definerte retningslinjer fra Riksadvokaten, må det være klart hvem som skal utføre dette, og at vedkommende får frigjort tid til det. Samtidig må embetsleder fritas for portefølje for å kunne fremstå som en relevant størrelse i forhold til politimester og riksadvokat. Det vises til utvalgets formulering om at det er nødvendig å utvikle embetslederrollen til å bli en tydelig lederrolle "i alle retninger", både med en side til hvorledes det enkelte embete ledes og hvilke prioriteringer som der gjøres, og også ved at embetsleder i større grad kan fungere som premissgiver og rådgiver for Riksadvokaten, jf. pkt. 12.4.3. En rendyrket embetslederrolle forutsetter, etter vår oppfatning, fritak fra straffesaksportefølje.

Tiltak 8 – Handlingsrom for økt fagledelse.

Det vises til hva som er anført over under tiltak 4. Statsadvokatene i Hordaland mener at frigivelse av noe kapasitet vil kunne skje ved delegasjon til politiet, men at dette kun vil ha begrenset effekt. Det er som over nevnt vår oppfatning at for at fagledelse reelt sett skal kunne prioriteres må det frigis hele stillinger til dette, og for at reell ledelse både vis-à-vis Riksadvokaten og politimesteren, samt administrativ ledelse av eget embete, bør embetsleder fritas for portefølje. Dette bør, etter vår mening, resultere i ressursøkning hos statsadvokatene. Et statsadvokatkontor som i for stor grad delegerer kompliserte og omfattende saker til politiet vil svært fort miste sin legitimitet hos politiet. Etter vår oppfatning er den portefølje vi til tross for mer omfattende delegering, bør ha selv, for stor til å oppnå tilstrekkelig handlingsrom for økt fagledelse.

Tiltak 9 – En reduksjon i antall statsadvokatembeter og opprettelse av faglederstillinger.

Statsadvokatene i Hordaland er tilhengere av at det opprettes faglederstillinger. Vi vil imidlertid ikke anbefale at disse bekles fast ved utlysning som faglederstillinger, men heller at det gis anledning til å ambulere etter tur i disse stillingshjemlene for flere statsadvokater ved de regionale embetene .

Hordaland statsadvokatembeter har i forbindelse med høringer i forberedelsen til å dimensjonere Den høyere påtalemyndighet samsvarende med forslagene til nye politidistrikt som lå i politianalysen, gitt uttrykk for at det bør etableres større statsadvokatembeter. Vi er fremdeles av den oppfatning. Imidlertid ligger de geografiske utfordringer langs Vestlandet fast: her er urolige havstykker og krevende fjelloverganger. Hordaland statsadvokatembeter vil få både fag- og saksansvar for straffesakene i Sogn og Fjordane så snart kapasiteten ved våre embeter økes tilstrekkelig til å kunne ta i mot sakene. Allerede av det faktum at vi for øyeblikket har en interimløsning der deler av politidistriktets saker sendes ut av

statsadvokatembetet for behandling fordi vi ikke har tilstrekkelig kapasitet, illustreres poenget ovenstående under tiltak 8: her er svært liten kapasitet. For Statsadvokatene i Hordaland å bli slått sammen med nabodistrikt Rogaland vil medføre at en får statsadvokatembete med behov for kontor både i Stavanger og Bergen, men med kun 1 embetsleder. Dette fremstår svært upraktisk. Kontorene i begge byer vil under enhver omstendighet måtte være forholdsvis omfattende bemannet pga den saksmengde som finnes der.

Skulle vårt embete bli slått sammen med naboembetet nord for oss, Statsadvokatene i Møre og Romsdal, Sogn og Fjordane, vil dette medføre en utvidelse med et politidistrikt, Møre og Romsdal politidistrikt. Saksvolumet vårt vil da ikke øke så mye, men reiseavstand til ytterkant av distriktet vil bli forholdsvis lang og uveisom, En påpeker dette som et praktisk problem, men ser helt klart behovet for at embetene gjøres noe større og mer robuste. Mye av robustheten må imidlertid ikke forspilles ved at statsadvokatembetet til enhver tid har en rekke statsadvokater på reise til aktorater utenbys eller kontinuerlig plassert på distriktskontor. Vårt reelle handlingsrom vil da være mindre enn før.

Tiltak 10 – Statsadvokatenes rolle i påtalejuristenes ansettelses- og karriereløp.

En tiltrer utvalgets forslag om at statsadvokatembetet gis en rolle ved opprykk til stillinger med utvidet påtalekompetanse/politiadvokat 2- og 3-stillinger.

Statsadvokatenes rolle i denne sammenheng bør imidlertid være å gi uttalelse til søkerlisten. En anledning til å spille inn synspunkter basert på erfaring med den enkelte påtalejurist bør være tilstrekkelig. Det er politimesteren og hans nærmeste stab som skal ha arbeidsgiver- og lønnsansvar for vedkommende politijurist, og det organisatoriske skillet mellom statsadvokatene og politiet tilsier ikke at statsadvokatene skal ha deltakelse direkte inn i selve tilsettingsprosessen.

Tiltak 11 – en klargjøring av påtalemyndighetens rolle som leder av etterforskningen.

Selve rollen som leder av etterforskningen fremgår av påtaleinstruksens § 7.5. Det vises for øvrig til forslag til ny straffeprosesslov, NOU 2016:24, pkt 14.2.2, der det klart fremgår at det er påtalemyndigheten som beslutter etterforskning. Det er etter vår oppfatning knapt tvil om det formelle ansvar. Spørsmålet om gjennomslag slik dette er problematisert i analysens pkt. 4.9, s. 71 flg. beror mer på den reelle ledelsesfunksjon.

I denne sammenheng fremstår det etter vår oppfatning svært viktig at Riksadvokatens styringssignaler kanaliseres tydelig gjennom statsadvokatembetet til politimesteren, og at politimesteren som øverste påtalemyndighet på sitt nivå har tilstrekkelig rolleforståelse og påser at påtalemyndigheten får gjennomslagskraft i politiorganisasjonen, både hva angår prioriteringer og påtaleavgjørelser. Det er for så vidt symptomatisk at det på s. 74 og s. 75 er inntatt uttalelser fra Politiets Fellesforbund og politijuristene som indikerer en viss spenning mellom profesjonenes oppfatning. En registrerer utvalgets oppsummering i pkt. 4.10. En tiltrer absolutt utvalgets betraktning om at det er en direkte konsekvens av påtalemyndighetens samfunnsoppdrag, at den kan utøve prioriteringer direkte eller indirekte hva angår straffesaksbehandlingen og at dette må gis gjennomslagskraft. De forslag som fremmes for å styrke kapasitet, systematisere fagledelse og åpne for større mulighet til reell påvirkning vil forhåpentlig også styrke etterforskningsledelsesfunksjonen.

Tiltak 12 – En ressurstilførsel til påtalemyndigheten i politiet.

Det vises til hva som er anført ovenfor under tiltak 8.

Tiltak 13 – Nye stillingskategorier i påtalemyndigheten – et mer strukturert system.

Vi har ikke merknader til dette.

Tiltak 14 – Merkantil støtte.

Vi har ikke merknader til dette.

Tiltak 15 – Utstyrspakke til påtalejuristene.

Det som fremgår av analysens pkt. 13.9 om tilførsel av nødvendig utstyr for å utføre oppgavene herunder tilstrekkelig IKT- og kommunikasjonsutstyr samt oppslagsverk m.v. bør etter Statsadvokatene i Hordalands oppfatning være en selvfølge.

Tiltak 16 – Bedre IKT-verktøy og brukeropplæring.

Forslaget tiltres helhjertet, og det vises til hva som er anført over om behov for tilførsel av stabskraft hos Riksadvokatembetet for å besørge en sentral tilstrekkelig støttefunksjon for Den høyere påtalemyndighet innen IKT.

Tiltak 17 – Kontrolletatene – utvidet bruk av forenklet forelegg, overføring til forvaltning for vurdering av administrative sanksjoner, avkriminalisering.

Vi har ikke merknader til dette forslaget.

Tiltak 18 – Et tilgjengelig og oppdatert regelverk.

Det er et klart behov for å samle og systematisere et forholdsvis omfattende materiale av brev, retningslinjer, saksavgjørelser, utredninger m.v. Forslaget støttes herfra.

Tiltak 19 – En servicestrategi.

Vi har ikke merknader til dette forslaget.

Tiltak 20 – Etske retningslinjer.

Etter at Riksadvokatens rundskriv nr. 2/2017 ble gjort gjeldende for hele påtalemyndigheten, antas forslaget langt på vei imøtekommet.

Tiltak 21 – Økt satsing på tilståelsesdommer.

Siden reglene om tilståelsesrabatt ble innført i loven, har dette vært et mål. Riksadvokaten har ved flere anledninger adressert problemstillingen. Det vises til Rundskriv 3/2007. Tiltaket fremstår således som et element i fagledelsen som nok kan fokuseres sterkere, men som etter vår oppfatning vil ha begrenset verdi for å friggi ressurser.

Som det fremgår av det ovenstående er Statsadvokatene i Hordaland gjennomgående enige i de foreslåtte tiltak. Vi vil imidlertid påpeke at for å oppnå ønsket effekt synes behovet for ressurstilførsel noe underkommunisert. Særlig synes inntjeningskonsekvensene/kapasitetseffektene av å sammenslå statsadvokatembeter i beste fall ikke ferdig utredet i verste fall betydelig overdrevet. Det er ved tidligere vurderinger av dette spørsmål lagt til grunn at utnevnte statsadvokatembeter har stillingsvern og ikke flytteplikt. Dette vil kunne medføre store omkostninger. Videre vil det være behov for avdelingskontorer ved enkelte varianter av sammenslåing, som vil kunne medføre at det verken oppstår økonomisk eller administrativ gevinst ved sammenslåingene.

Endelig synes behovene for frigjorte stillinger til fagledelse og administrasjon ut fra de målsetninger som ligger i analysen større enn de foreslåtte tiltak vil kunne gi etter vår oppfatning. Særlig vil en fremheve at Riksadvokatens behov for styrking for å imøtekomme ambisjonene antakelig er større enn analysen tilsier.

Ovenstående kan medføre fristelse til å iverksette noen tiltak, men ikke alle. Dette vil en advare mot. En fungerende påtalemyndighet som er tilstrekkelig dimensjonert og innrettet for å utføre sitt samfunnsoppdrag er av vesentlig betydning. Til tross for økte kostnader i forhold til analysen, er det som beskrives av utvalget en forholdsvis billig reform, som vil kunne ha stor samfunnsmessig nytteeffekt, og på sikt gi stor kvalitativ gevinst i straffesaksbehandlingen og komplimentere reformen i politiet. En vil særlig fremheve premisset om at statens maktapparat må kontrolleres. Denne kontrollen inngår i samfunnsoppdraget til påtalemyndigheten slik dette er definert av utvalget. Med 12 store politidistrikt og et tungt bemannet politidirektorat, vil det være nødvendig å styrke påtalemyndigheten for å sette etaten i stand til å forestå kontroll og oppfølging av dette ansvaret på en forsvarlig og troverdig måte.

Hordaland statsadvokatembeter, 27. september 2017

Eirik Stolt-Nielsen

Som det fremgår av det ovenstående er Statsadvokatene i Hordaland gjennomgående enige i de foreslåtte tiltak. Vi vil imidlertid påpeke at for å oppnå ønsket effekt synes behovet for ressurstilførsel noe underkommunisert. Særlig synes inntjeningskonsekvensene/ kapasitetseffektene av å sammenslå statsadvokatembeter i beste fall ikke ferdig utredet i verste fall betydelig overdrevet. Det er ved tidligere vurderinger av dette spørsmål lagt til grunn at utnevnte statsadvokatembeter har stillingsvern og ikke flytteplikt. Dette vil kunne medføre store omkostninger. Videre vil det være behov for avdelingskontorer ved enkelte varianter av sammenslåing, som vil kunne medføre at det verken oppstår økonomisk eller administrativ gevinst ved sammenslåingene.

Endelig synes behovene for frigjorte stillinger til fagledelse og administrasjon ut fra de målsetninger som ligger i analysen større enn de foreslåtte tiltak vil kunne gi etter vår oppfatning. Særlig vil en fremheve at Riksadvokatens behov for styrking for å imøtekomme ambisjonene antakelig er større enn analysen tilsier.

Ovenstående kan medføre fristelse til å iverksette noen tiltak, men ikke alle. Dette vil en advare mot. En fungerende påtalemyndighet som er tilstrekkelig dimensjonert og innrettet for å utføre sitt samfunnsoppdrag er av vesentlig betydning. Til tross for økte kostnader i forhold til analysen, er det som beskrives av utvalget en forholdsvis billig reform, som vil kunne ha stor samfunnsmessig nytteeffekt, og på sikt gi stor kvalitativ gevinst i straffesaksbehandlingen og komplimentere reformen i politiet. En vil særlig fremheve premisset om at statens maktapparat må kontrolleres. Denne kontrollen inngår i samfunnsoppdraget til påtalemyndigheten slik dette er definert av utvalget. Med 12 store politidistrikt og et tungt bemannet politidirektorat, vil det være nødvendig å styrke påtalemyndigheten for å sette etaten i stand til å forestå kontroll og oppfølging av dette ansvaret på en forsvarlig og troverdig måte.

Hordaland statsadvokatembeter, 27. september 2017

Eirik Stolt-Nielsen

Gjenpart : Riksadvokatembetet